

Andra söndagen efter jul

I Guds hus

Dagens traditionella evangelium är berättelsen om Jesus vid tolv års ålder i templet. Julens barn växer upp och vill själv finna hemligheten med sin kallelse. Den kristna församlingen möter Jesus när den samlas till gudstjänst i kyrkan, i "fadershuset". Där får den tillsammans med himlens änglar och heliga tacka och prisa Gud för hans väldiga gärningar. Där finner församlingen sin kallelse och uppgift. Att tjäna Gud och att tjäna sin nästa hör samman.

LITURGISK FÄRG: vit

PSALMFÖRSLAG

I 176 Så skön och ljuvlig är
177 Herren Gud är nära
188 Det finns en plats
190 Inför ditt ansikte, käre Gud Fader

Dps 178 Hur ljuvt det är att komma
165 Gammal är kyrkan
189 Herren är i sitt heliga tempel

Bibeltexterna

Psaltarpsalm

Antifon

Ett enda ber jag Herren om,
detta begär jag:
att få vara i Herrens hus
varje dag i mitt liv.

Ps. 27:4

Psalm

Ljuvlig är din boning, Herre Sebaot!
Jag förtärdes av längtan
till Herrens förgårdar.
Nu jublar min själ och min kropp
mot den levande Guden.
Sparven har funnit ett rede
och svalan ett bo för sina ungar:
dina altaren, Herre Sebaot,
min konung och min Gud.
Lyckliga de som bor i ditt hus
och alltid kan sjunga ditt lov.
En dag på dina förgårdar är bättre
än tusen dagar där hemma.
Jag står hellre vid tröskeln
i min Guds hus
än jag bor i de gudlösas tält.
Herren Gud är sol och sköld.
Herren ger nåd och ära,
dem som lever ostraffligt
vägrar han ingenting gott.

Ps. 84:2-5, 11-12

Ära vare Fadern och Sonen
och den heliga Anden,
nu och alltid och i evigheters evighet.
Amen.

Antifonen upprepas.

Hallelujavers

Gå in genom hans portar med
tacksägelse,
kom till hans förgårdar med lovsång.
Tacka honom, prisa hans namn.

Ps. 100:4

Första årgången

Första läsningen

1 Kung. 8:20, 27–30

Herren lät sitt ord gå i fullbord: jag efterträdde min far David på Israels tron, så som Herren hade lovat, och jag byggde huset åt Herrens, Israels Guds, namn.

Men kan verkligen Gud bo på jorden? Himlen, himlarnas himmel, rymmer dig inte, än mindre detta hus som jag har byggt. Vänd dig ändå hit, hör din tjänares bön och åkallan, Herre, min Gud. Lyssna på det rop och den bön jag nu uppsänder, och låt din blick natt och dag vila på detta hus, den plats om vilken du sagt: Här skall mitt namn vara. – Hör den bön som din tjänare ber, vänd mot denna plats. Hör din tjänare och ditt folk Israel då de åkallar dig, vända mot denna plats; må du själv lyssna på dem i himlen, där du tronar. Hör dem och för-låt!

Andra läsningen

Hebr. 3:1–6

Bröder, ni heliga som har fått kallelsen till himlen, se därför på aposteln och översteprästen som vi bekänner oss till, Jesus, som var betrodd av den som hade utsett honom, så som *Mose var betrodd i hela Guds hus*. Men han har visat sig värdig större härlighet än Mose, liksom en byggmästare äras mer än det hus han har byggt. Varje hus har en byggmästare, men den som har byggt allt är Gud. Väl var *Mose betrodd i hela hans hus*, men *som tjänare*, för att vittna om det som senare skulle förkunnas; Kristus där- emot var som son betrodd att råda över hans hus. Och hans hus är vi, så länge vi behåller den frimodighet och stolthet som vårt hopp ger oss.

eller

Upp. 4:2–11

Och strax kom jag i hänryckning, och se, en tron stod i himlen och någon satt på tronen, och han som satt där syntes mig lik jaspis och karneol, och kring tronen var en regnbåge som var som smaragd. Och runt om tronen såg jag tjugofyra troner, och på tronerna satt tjugofyra äldste, klädda i vita kläder och med kransar av guld på huvudet. Från tronen kom det blixtar och då och åska, och sju facklor brann framför tronen, det är Guds sju andar, och framför tronen låg liksom ett hav av glas, som av kristall.

Mitt för tronen och runt om tronen var fyra varelser som hade fullt med ögon, både framtill och baktill. Den första varelsen liknade ett lejon, den andra en ungtjur, den tredje hade ett ansikte som en människa, och den fjärde liknade en flygande örn. De fyra varelserna hade vardera sex vingar, och de hade fullt med ögon, utåt och inåt. Utan att vila säger de dag och natt:

Helig, helig, helig
är Herren Gud, allhärskaren,
han som var och som är
och som kommer.

Och när dessa varelser hyllar och ärar och tackar honom som sitter på tronen och som lever i evigheters evighet, då skall de tjugofyra äldste falla ner inför honom som sitter på tronen och tillbe honom som lever i evigheters evighet och lägga sina kransar framför tronen och säga:

Du, vår Herre och Gud, är värdig
att ta emot härligheten och äran
och makten.
Ty du har skapat världen,
och genom din vilja blev den till
och skapades den.

Evangelium

Luk. 2:41-52

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: "Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga." Han svarade: "Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?" Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta. Och Jesus blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag.

Andra årgången

Första läsningen

1 Sam. 3:1-10

Den unge Samuel tjänade nu Herren under Elis uppsikt. På den tiden var det ovanligt att Herren talade till människor, och profetsyner förekom sällan. Då hände en gång följande. Eli, vars ögon nu blivit så svaga att han inte kunde se, låg och sov på sin vanliga plats. Tempellampan var ännu inte släckt, och Samuel låg och sov i Her-

rens tempel, där Guds ark stod. Då ropade Herren på Samuel. "Här är jag", svarade han, och han sprang bort till Eli och sade: "Här är jag, du ropade på mig." Men Eli svarade: "Jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen." Då gjorde han det. Än en gång ropade Herren på honom. Han steg upp och gick bort till Eli: "Här är jag, du ropade på mig." Men Eli svarade: "Nej, min son, jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen." Samuel hade ännu inte lärt känna Herren och ännu inte fått ta emot hans ord. För tredje gången ropade Herren på Samuel, som åter steg upp och gick bort till Eli: "Här är jag, du ropade på mig." Nu förstod Eli att det var Herren som ropade på pojken, och han sade till Samuel att lägga sig igen. "Och om någon ropar på dig skall du säga: Tala, Herre, din tjänare hör." Och Samuel gick tillbaka och lade sig.

Då kom Herren och ställde sig där och ropade som förut: "Samuel, Samuel!" och han svarade: "Tala, din tjänare hör."

Andra läsningen

Rom. 12:1-5

Jag ber er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära er själva som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Det skall vara er andliga gudstjänst. Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.

I kraft av den nåd jag har fått säger jag till var och en av er: ha inte för höga tankar om er själva utan tänk som man bör tänka, med självbesinning, så att var och en rättar sig efter det mått av tro som Gud har tilldelat honom. Ty liksom vi har en enda kropp men många lemmar, alla med olika uppgifter, så utgör vi, fast många, en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar som är till för varandra.

Evangelium

Joh. 10:22–30

Nu inföll tempelinvigningsfesten i Jerusalem. Det var vinter, och Jesus gick omkring i Salomos pelarhall i templet. Då omringade judarna honom och sade: ”Hur länge skall du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet.” Jesus svarade: ”Jag har sagt er det, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min faders namn vittnar om mig. Men ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får. Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå under, och ingen skall rycka dem ur min hand. Vad min fader har gett mig är större än allt annat, och ingen kan rycka det ur min faders hand. Jag och Fadern är ett.”

Tredje årgången

Första läsningen

Sak. 3:6–10

Och detta är vad Herrens ängel försäkrade Josua:

Så säger Herren Sebaot:
Om du vandrar mina vägar
och håller mina bud
skall du råda över mitt hus
och vaka över mina tempelgårdar.
Jag skall ge dig tillträde
till den krets som tjänar mig här.

Lyssna, Josua, överstepräst, du och dina ämbetsbröder som sitter framför dig – dessa män är ett tecken: Se, jag skall låta Tellingningen, min tjänare, komma. På stenen där, som jag har lagt framför Josua, på denna enda sten med sju ögon ristar jag en inskrift, säger Herren Sebaot. Jag skall utplåna landets skuld på en enda dag. Den

dagen, säger Herren Sebaot, skall ni bjuda varandra till fest under vinrankor och fikonsträd.

Andra läsningen

Hebr. 2:11–15

Han som helgar och de som blir helgade har ju alla samme fader, och därför blygs han inte för att kalla dem bröder då han säger: *Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder, i tempelskaran skall jag sjunga ditt lov, likaså: Jag vill sätta min lit till honom*, och vidare: *Se, här är jag och barnen som Gud har gett mig*.

Då nu barnen är av kött och blod måste han på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv.

Evangelium

Joh. 7:14–18

När halva högtiden redan var förbi gick Jesus upp till templet och började undervisa. Judarna blev förvånade och sade: ”Hur kan han som inte har studerat vara så lärd?” Jesus svarade: ”Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig. Om någon vill göra hans vilja skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv. Den som talar av sig själv söker sin egen ära. Men den som söker hans ära som har sänt honom, han talar sanning, och det finns ingen orättfärdighet hos honom.”

Dagens bön

1.

Herre, på olika sätt kallar du oss
till gemenskap med dig.
Kom till din församling,
så att vi hör vad du säger i ditt ord
och så att vi kan ge och ta emot
den kärlek som kommer från dig.
Hör oss för Jesu Kristi skull.

2.

Fader, du är det hem vi delar
med alla som tror på dig.
Låt det synas på oss
att din kärlek berör oss,
så att de som står vid tröskeln
till gemenskapen med dig
vågar stiga in.
Låt oss bli tecken för varandra
i vår förtröstan på dig.
Fader, öppna de stängda dörrarna i oss.

3.

Jesus Kristus, du söker oss på olika sätt.
Vi har alla del i dig.
Ditt altare är öppet för alla.
Ofta glömmet vi ändå
att vi delar både skuld
och helighet med varandra.
Herre, du som låter oss se
både skulden och heligheten,
försona oss vid ditt bord.

4.

Gud, vår Far,
i dag minns vi hur pojken Jesus
satt i templet i Jerusalem.
Han hade så många frågor
och han ville vara där du är.
Herre, också vi har kommit till ditt hus.
Vi kommer med våra frågor.
Vi kommer med våra böner.
Men mest av allt
kommer vi med oss själva.
Vi vill vara nära dig,
och därför ber vi:

Möt oss, Herre Jesus Kristus,
och hjälp oss att möta varandra.